

UVOD

Slovenci, živeči na ozemlju med Muro in Rabo, so v ogrski monarhiji razvili svoj knjižni jezik, ki temelji na prekmurskih govorih. Za jezik in kulturo tega območja je bila značilna močna izoliranost od osrednjeslovenskega ozemlja, hkrati pa nadaljevanje cirilo-metodijske tradicije, zato tudi paralele z zahodnoslovanskimi jeziki in kajkavščino. V jezikovnem in kulturnem življenju je bilo za ogrske Slovence najpomembnejše obdobje protestantizma, ko so se prvič povezali z osrednjimi slovenskimi območji. Prekmurski protestantski pisci so v dvesto letih izdali vrsto pesmaric, molitvenikov in različnih nabožnih besedil, močno pa so vplivali tudi na razvoj katoliškega prekmurskega slovstva. Stara knjižna prekmurščina je jezik, ki se je v Prekmurju uporabljal in razvijal v času od prve knjige (1715) v prekmurščini do leta 1919, ko se je Prekmurje združilo s preostalo Slovenijo v skupni državi.

Delo za slovar stare knjižne prekmurščine je na pobudo akademika Franceta Bezlaja ter ob vodenju in sodelovanju Komisije za historične slovarje Inštituta za slovenski jezik pri SAZU prevzel prof. dr. Vilko Novak, priznani etnolog, literarni zgodovinar in jezikoslovec, predvsem pa odlični poznavalec stare prekmurske književnosti in njenega jezika. IZpisovanje virov je potekalo v letih 1977–1981. Po določenih načelih in izboru virov iz obdobja 1715–1886 je izpisal 25 jezikovno, avtorsko in vsebinsko najznačilnejših del. Zastopani so vsi pomembni avtorji. V izbor je zajeta vsa tematika, ki jo je obravnavala starejša prekmurska literatura. Največ je verskih besedil (11), sledijo učbeniki in vzgojne knjige (8), nekaj besedil obravnava zgodovino (2) in ljudske običaje (1); izpisan je tudi časopis Prijatelj. IZpisovanje je bilo popolno ali izbirno. Popolno so bila izpisana štiri dela: Temlinov Mali katechismus iz 1715, Abecedarium szlowenzsko iz 1725, Severjev Réd zvelicsánsztva iz 1747 in Küzmičev Vöre krsztsánszke krátki návuk iz 1754. Druga dela so bila izpisana delno, prvih deset ali petdeset strani popolno, drugo pa po izbirni metodi.

Kartoteka za slovar stare knjižne prekmurščine ima okrog 160.000 izpisov (listkov formata A 6). Listki so kserokrirani, opremljeni z iztočnicami (gesli) in bibliografskimi podatki. Na podlagi tega gradiva je bila narejena osnovna redakcija iztočnic in podiztočnic, delno opremljena z opozorili. Osnovna redakcija je tipkana na listkih formata A 5 in je shranjena v kartotečnih škatlah na Inštitutu za slovenski jezik Frana Ramovša ZRC SAZU. Redakcijo gesel je po posvetovanju s člani Komisije za historične slovarje opravil dr. Vilko Novak v letih 1981–1987 (približno 16.000 slovarskih sestavkov).

Za Poskusni snopič (Vilko Novak, Slovar stare knjižne prekmurščine: Poskusni snopič, Inštitut za slovenski jezik Frana Ramovša ZRC SAZU, Ljubljana, 1988, 73 str.) je bilo odbranih 124 iztočnic. Izbor je reprezentativni vzorec besednih vrst, glasovno, oblikoslovno, skladenjsko, pravopisno in stilno značilnih besed ter zgradbe in obsega slovarskega sestavka. Med odbranimi iztočnicami so tudi značilni prekmurski leksemi, etnološki izrazi, prevzete besede in lastna imena. Pri pripravi poskusnega snopiča so sodelovali dr. Franc Jakopin, France Novak in Stane Suhadolnik. Natisnjen je bil kot interna publikacija Inštituta v 250 izvodih. Poskusni snopič je doživel razmeroma velik odmev. Pokazala se je potreba po čimprejšnji izdaji slovarja, upoštevajoč pripombe strokovne in druge javnosti, saj je izdaja zgodovinskega slovarja pomembna za slovensko in primerjalno jezikoslovje in je hkrati spomenik trdoživosti in ustvarjalnosti Prekmurcev v težkih geopolitičnih razmerah.

Pri pripravi slovarja stare knjižne prekmurščine je v letih 1993–1995 sodelovala mag. Jožica Narat, ki je pri delu upoštevala načela Poskusnega snopiča, dopolnjena s kritičnimi pripombami nanj. Ker se je pokazalo, da bi delo na ta način trajalo predolgo, je bil 25. 1. 1996 sklenjen dogovor med dr. Vilkom Novakom, vodstvom Inštituta za slovenski jezik Frana Ramovša in direktorjem ZRC SAZU, da delo preide iz Sekcije za historične slovarje v Leksikološko sekcijo, kjer se bo opravil računalniški vnos celotnega tipkopisa. Sprejet je bil sklep, da se Slovar stare knjižne prekmurščine izda kot osnovna redakcija gradiva dr. Vilka Novaka. 1. 4. 1997 je ZRC SAZU z avtorjem sklenil pogodbo o odkupu gradiva za slovar stare knjižne prekmurščine, v kateri se zavezuje, da bo gradivo izdal kot »Slovar stare knjižne prekmurščine. Osnovna redakcija. Na podlagi gradiva prof. dr. Vilka Novaka v skladu s prilagojenimi leksikografskimi načeli izdal Inštitut za slovenski jezik Frana Ramovša ZRC SAZU«.

Računalniški vnos tipkopisa gradiva so opravile Irena Javšnik A–G v letih 1996–1997, Nani-ka Holz H–Š v letih 1998–2002, Lučka Uršič in Alenka Lap T–Ž v letih 2005–2006. Dopolnila, popravke, uskladitve vnosa je opravila Lučka Uršič. Delo vnašalk in korektorice je spremljala Milena Hajnšek - Holz. Korektore končnega redakcijskega vnosa in preloma so opravile mag. Alenka Gložančev, Polona Kostanjevec in Ivanka Šircelj - Žnidaršič. Konverzijska dela in strojno izvedljive prilagoditve gradiva je opravil dr. Primož Jakopin.

V letih 2005 in 2006 je potekala redakcija slovarja. V skladu s prilagojenimi leksikografski-mi načeli je bil poenoten zapis iztočnic, podiztočnic in stalnih zvez. Dodani so bili manjkajoči naglasi in dvojnice, usklajen zapis druge osnovne oblike, pregledane besednovrstne oznake, do-dana manjkajoča kvalifikatorska pojasnila in preverjeni pomeni oz. razlage. Opuščeni so bili oblikoslovnji podatki v zaglavju iztočnic in opozorila na narečno rabo ali tuji izvor, ker ti podatki v tipkopisu niso bili dosledni.

Slovar stare knjižne prekmurščine, ki obsega 14.880 iztočnic in 2.407 podiztočnic, je tip zgo-dovinsko-narečnega slovarja. V slovarju so zajete besede in besedne zveze, izpisane iz del pre-kmurskih piscev 18. in 19. stoletja. Glede na metodo izpisovanja – popolni in izbirni izpisi – je večina besed občnoimenskih; v osnovni redakciji večkrat manjka osnovni pomen oz. navadna zveza, veliko pa je prenesene rabe, stalnih zvez in fraz.

Poleg izrazja verske vsebine je potrebno opozoriti na strokovno rabo, npr. v jezikoslovju, naravoslovju, upravno-pravnem področju (npr. glasnik, prirečje, šiba; štruc, turbar; orsag, po-slavcovahiža, spravišče).

V slovarju je precejšnje število lastnih imen, in sicer *osebna imena*, npr. Abel, Almoš, An-draš, Bőrčojca, Borkovič, Gericca, Hunjadica, Margeča, Rahel; *veroslovna in bajeslovna imena*, npr. Baalim, Boug, Sveti Düh; *imena narodov in prebivalcev*, npr. Aleksandrianec, Anglianec, Dobrovnica, Got, Grk, Hercegovinancar, Hercegovinanec, Hercegovinar, Sloven; *živalska ime-na*, npr. Sivka; *zemljepisna imena* – imena krajev, pokrajin, dežel, držav, npr. Böltinci, Carigrad, Gorejnji Senik, Kio, Martjanci, Sobota; Bolgarska, Bosnia, Crnagora, Genezaret, Gorutania, Slovensko; Afrika, Balkan polotok, Horvački orsag; vodna imena, npr. Müra, Raba, Tigriš; *stvar-na imena* – naslovi časopisov, knjig, npr. Abecedarium szlowsenzko, Prijatelj. Nekaj lastnih imen je pisanih z malo začetnico, npr. ravenšina za Ravensko, kruc za Kruc.

Iztočnice so eno- ali večleksemske, npr. **bàba**, **dòli príti**. Slovarski sestavki so razvrščeni po abecedi iztočnic ne glede na to, ali je iztočnica eno- ali večleksemska. Enakopisnice, ki pripadajo različnim besednim vrstam, so razvrščene tako: samostalnik (**ràven** ž, **čí** ž); pridevnik (**ràven** -vna -o); števnik glav. (**dvàjseti**, **èn**), vrstil. (**dvàjseti**); nedoločni člen (**èn**); zaimek vpraš. (**kà**), ozir. (**kà**), nedol. (**kà**); prislov (**ràven**, **čères**, **kà**); medmet (**jáj**); predlog (**čères**); veznik (**či**, **jèli**, **kà**); členek (**jèli**). Enakopisnice iz iste besedne vrste so razvrščene po spolu (**trst** -a m : **trst** -i ž); po mestu naglasa (**skópati** : **skopáti**); po kvantiteti naglašene samoglasnika (**déra** : **dèra**, **méd** : **mèd**); po tem, ali je iztočnica brez dvojnice ali z dvojnico (**kóruš** : **kóruš** in kóuruš). Če iztočnic ni mogoče razvrstiti po gornjih pravilih, se označijo z izpostavnimi znamenji (eksponenti), npr.

kònec¹ : **kònec**², **léc̃ti**¹ : **léc̃ti**². Pisava z malo začetnico ima prednost pred pisavo z veliko začetnico, npr. **čòba** : **Čòba**.

Podiztočnice. Nekatero slovarske enote niso prikazane kot samostojne iztočnice, ampak so dodane kot podiztočnice: pri pridevniku primernik (**dràgši**), presežnik (**nájdràgši**); samostalniška raba pri pridevniku (**dóbri**, **drági**), pri zaimku (**mòj**, **vàš**), pri števniku (**edenájseti**), pri glagolu oblika na se (**držàti se**); deležja oz. deležniki na -či (**delajóuči**), deležnik na -vši (**dèlavši**), deležnik na -ni (**dokončàni**), deležnik na -ti (**gòrivzèti**) in samostalniška raba pri ustreznem deležniku (**vidóuči**); pri prislovu in deležniku primernik (**glòbše**, **blagoslòvlenejši**), presežnik (**nájglòbše**), pri medmetu samostalniška raba (**hòžiana**, **jáj**).

Slovarski sestavek ima te dele: glavo iztočnice, razlago oz. knjižno vzporednico, ponazarjalno gradivo; dopolnjujejo ga lahko podiztočnice. V *glavi* je zapisana iztočnica v osnovni obliki: a) pri samostalniku v imenovalniku in rodilniku ednine, npr. **bród** -a m, **hiža** -e ž, **drvó** -á s oz. množine, npr. **gàrice** -ic ž mn., **B'ltinci** -nec m mn., b) pridevniki, pridevniški števnik in pridevniški zaimki imajo obliko za vse tri spole, npr. **bèsen** -sna -o, **britki** -a -o, **dvájseti** -a -o, **mòj** -a -e, c) druge besedne vrste v svoji edini obliki, npr. **blúzi** prisl., **bògme** medm., **do** predl., **či** vez., **gòder** člen. Izjemoma so obdelane iztočnice v neosnovni obliki, npr. **bóugši** -a -e prid., **bojéči** -a -e prid., **práva** -e ž, **glédaj** medm. Osnovni obliki iztočnice je dodan osnovni slovnični kvalifikator, ki označuje besedno vrsto (m, ž, s, prid., dov., nedov., štev., zaim., prisl., predl., člen., medm., določni člen, nedoločni člen). Druga osnovna oblika uvršča besedo v ustrezni sklanjatveni ali spregatveni vzorec, npr. **méd** -a tudi -ú m, **goréči** -a -e prid., **gúčati** -ím nedov. Izgovor besed, prevzetih iz tujih jezikov, se navaja v oglatem oklepaju, npr. **gulyas** [gùjaš], **invocavit** [invokávit], **philosophia** [filozofija], **praedikator** [predikátor]. Če je prevzeta beseda z *ö*, *ü* ali *ia*, se izgovor ne navaja, npr. Dòmölk, Bùdina, Àbia.

Iztočnice imajo pogosto *dvojnice*, te so pisne, izgovorne, pisno-izgovorne, oblikoslovne, npr. **cérkev** tudi církev, **híštvo** tudi híztvo, **kàgda** in kàkda, **obècanje** tudi obečanje, **námestnik** tudi namestnik, **kéjp** in kèp, **kobilíca** tudi kubílca, **nevèra** tudi nevõra, **trón** tudi trónoš tudi trónuš, **teštamentom** tudi teštament. Dvojnične oblike so lahko tudi pri drugi osnovni obliki, npr. **včéla** -e tudi -é, **tkàti** tkém in tčém. Pisava skupaj, narazen, z vezajem se ne navaja kot pisna dvojnica. Nekatero redke oblike, lahko tudi tiskarske napake, niso upoštevane kot dvojnice. Kot dvojnice se ne navajajo tudi nedoločna in določna oblika pridevnika, upoštevana je le ena oblika, predvsem glede na rabo, npr. **gládek**, **gláden**, **genlívi**, **gníli**. Deležje in deležnik se obravnavata pod eno podiztočnico. Glede na večino primerov so posplošeni zapisi deležnikov na -či, -ni, -ti.

Iztočnica je podana v izhodiščni obliki, npr. imenovalnik, nedoločnik, in je praviloma povzeta po izvirnem zapisu. Zapisana je v slovenski latinični pisavi, pomnoženi s črkovnimi znamenji, ki ustrezajo glasovnim vrednostim stare knjižne prekmurščine. Iztočnica ima tudi podatek o naglasi; dolžine so označene z ostrivcem, npr. **réjč**, **račún**, kračine pa s krativcem, npr. **bèteg**, **gùč**. Pri zaznamovanju naglase so bili upoštevani Pleteršnikov slovar, Slovar beltinskega prekmurskega govora in Porabsko-knjižnoslovensko-madžarski slovar.

Iztočnice so razložene z vzporednicami iz slovenskega knjižnega jezika, večinoma z nevtralnimi sopomenkami, pomensko-funkcijskimi oznakami ali samostojnimi pomenskimi razlagami. Razlage so usklajene s Slovarjem slovenskega knjižnega jezika (Ljubljana, 1994). Pri pomenski opredelitvi so upoštevani tudi Pleteršnikov Slovensko-nemški slovar (Ljubljana, 1894–1995), Slovar beltinskega prekmurskega govora Franca in Vilka Novaka (Murska Sobota, 1996) ter Porabsko-knjižnoslovensko-madžarski slovar Franceka Mukiča (Szombathely, 2005), delno tudi Rječnik hrvatskoga kajkavskoga književnog jezika (ur. B. Finka, Zagreb, 1984–). Pomeni pri večpomenskih besedah so označeni s številkami. Prikazani so samo tisti pomeni, ki so izpričani v izpisanem gradivu. Slovnične besede imajo razložene svoje funkcije.

Ponazarjalno gradivo predstavljajo izpisi iz zbranega gradiva. Razvrstitev navedkov glede na časovnost in skladenjske zveze ni vedno dosledna, stalne zveze pa so prikazane kot samostojni

pomeni. Izpust v notranjosti navedka je nakazan z dvema pikama. Navedki so ločeni s podpičji, opremljeni so z bibliografskimi podatki – avtorsko značko, letnico in stranjo.

Za opredeljevanje besed, pomenov ali stalnih zvez uporabljaja slovar kvalifikatorje in kvalifikatorska pojasnila. Kvalifikatorji so slovnični, npr. m, ž, dov., prid., elipt., slovarski, npr. pren., vrednostni, npr. in, tudi. Natančneje so opredeljeni števniki, npr. glav. štev., vrstil. štev., zaimki, npr. os. zaim., svoj. zaim. Tudi kvalifikatorska pojasnila so slovnična, npr. v vezalnem priredju, slovarska, npr. v zvezi, kot zvalnik, kot pozdrav. Kvalifikatorsko pojasnilo dopolnjuje pomensko ali slovnično razlago.

Pri rabi ločil je potrebno opozoriti na posebnosti: *dve piki* za izpust sredi navedka, npr. kameni oli .. nafta; *podpičje* za razmejitev med slovenskim in tujim ustreznikom, npr. Kendő; *briszacsza*; *vezaj* pri predlogih, npr. k-rimszkomi Pápi; v-Abrahámovom krili (v primerih, ko si sledita vezaj in deljaj, je uporabljen samo en znak, npr. v-csasi, v-Bóugi); *pomišljaj* za ločevanje posameznih sestavin, npr. ne vcsiniti toga – Bogá moli; *oklepaji* ločujejo dodatke v navedku, npr. Na teli [pirušlek] teško lazi; lüčati sztare lonce (pizskre); *narekovaj* zaznamuje poseben pomen, vrednost izraza, npr. “Prijátel”; *opuščaj* zaznamuje opuščeno črko, npr. tva’vola, vel’ki trüd.

V slovarju je uporabljenih več vrst tiska. Iztočnice so tiskane v krepkem pokončnem brezserifnem tisku; v krepkem ležečem brezserifnem tisku so rimske in arabske številke znotraj slovarskih sestavkov. Podiztočnice in stalne zveze so v krepkem serifnem tisku. Slovnične oz. besednovrstne oznake ter kvalifikatorji in kvalifikatorska pojasnila so v navadnem serifnem tisku. Razlage oz. knjižne vzporednice so v ležečem serifnem tisku; v ležečem serifnem tisku so tudi zgledi v ponazarjalnem gradivu. Krajšave virov so tiskane s kapitelkami. Vse ostalo slovarsko besedilo (druga osnovna oblika, dvojnice ter ponazarjalno gradivo) je v navadnem serifnem tisku.

Seznam izpisanih del in njihovih kratic

Ferenc Temlin, <i>Mali katechismus</i> , Halle 1715	TF 1715
<i>Abecedarium szlowenszko</i> , 1725	ABC 1725
Mihal Sever, <i>Réd zvelicsánsztva</i> , Halle 1747	SM 1747
Števan Küzmič, <i>Vöre krsztsánszke krátki návuk</i> , Halle 1754	KŠ 1754
Števan Küzmič, <i>Nouvi zákon</i> , Halle 1771	KŠ 1771
Mikloš Küzmič, <i>Krátká summa velikoga katekizmussa</i> , Sopron 1780	KMK 1780
Mikloš Küzmič, <i>Szlovenszki silabikár</i> , Sopron 1780	KMS 1780
Mikloš Küzmič, <i>Kniga molitvena</i> , Sopron 1783	KM 1783
Mihal Bakoš, <i>Nouvi Gráduvál</i> , Sopron 1789	BKM 1789
Mikloš Küzmič, <i>ABC kni'sicza</i> , Budim 1790	KM 1790
Mikloš Küzmič, <i>Sztároga i nouvoga testamentoma szvéte histórie kratka summa</i> , Szombathely 1796	KM 1796
Števan Sijarto, <i>Mrtvecsne peszmi</i> , Szombathely 1796	SŠ 1796
<i>Sztarisinsztvo i zvacinsztvo</i> , Sopron 1807	SIZ 1807
Mihal Barla, <i>Krszcsanszke nove peszmeneknige</i> , Sopron 1823	BRM 1823
Jožef Košič, <i>Krátki návuk vogrszkoga jezika za zacsetnike</i> , Gradec 1833	KOJ 1833
Jožef Košič, <i>Zobriszani Szloven i Szlovenka med Mürov in Rábov</i> , Körmend 1845	KOJ 1845
Janoš Kardoš, <i>Krsztsanszke czerkevne peszmi</i> , Köszeg 1848	KAJ 1848
Aleksander Terplan, <i>Knige 'zoltárszke</i> , Köszeg 1848	TA 1848
Jožef Košič, <i>Zgodbe vogerszkoga králesztva</i> , Szombathely 1848	KOJ 1848
Jožef Košič, <i>Starine</i> , Časopis za zgodovino in narodopisje, 11, 1914, 93–154 (rokopis, nastal pred letom 1850)	KOJ 1914
Janoš Kardoš, <i>Nóve knige cstenyá za vesznicski sól drügi zlócs</i> , Budim 1870	KAJ 1870
Imre Agustič, <i>Prijátel I</i> , Budimpešta 1875	AI 1875

Imre Agustič, <i>Prijátel 2</i> , Budimpešta 1876	AIP 1876
Imre Agustič, <i>Návuk vogrszkoga jezika</i> , Budimpešta 1876	AIN 1876
Imre Agustič, <i>Prirodopis s kepami za národne šole</i> , Budimpešta 1878	AI 1878
Jožef Bagary, <i>Perve knige – čtenýá za katholičánske vesničke šolê</i> , Budimpešta 1886	BJ 1886

Krajšave in kvalifikatorji

člen.	členek	nedol. zaim.	nedoločni zaimek
daj.	dajalnik	nedov.	nedovršni glagol
Div.	Devica	neskl.	nesklonljivo
Djan.	dejanje	nik. zaim.	nikalni zaimek
določni člen		or.	orodnik
dov.	dovršni glagol	os. zaim.	osebni zaimek
dv.	dvojina	ozir. zaim.	oziralni zaimek
elipt.	eliptično	poljub. zaim.	poljubnostni zaimek
Epist.	epistola	povr. os. zaim.	povratni osebni zaimek
Evang.	evangelij	povr. svoj. zaim.	povratni svojilni zaimek
glav. šte.	glavni števnik	predl.	predlog
im.	imenovalnik	pren.	prenesena raba
in		prid.	pridevnik
kat.	katoliški	prisl.	prislov
kaz. br.	številka lista	rod.	rodilnik
kaz. zaim.	kazalni zaimek	s	samostalnik srednjega spola
količ. zaim.	količinski zaimek	sam.	samostalniška raba
Krišt.	Kristus, Kristusov	sv., řz.	sveti
ločil. šte.	ločilni števnik	svoj. zaim.	svojilni zaimek
luth.	luteranski	štev.	števnik
m	samostalnik moškega spola	tož.	tožilnik
m.	meter	tudi	
medm.	medmet	vez.	veznik
mest.	mestnik	vprař. zaim.	vprařalni zaimek
mn.	mnořina	vrst. zaim.	vrstni zaimek
morfem		vrstil. štev.	vrstilni števnik
nasl. str.	naslovna stran	zaim.	zaimek
nedoločni člen		ř	samostalnik řenskega spola

Črkovna znamenja

Za posamezne črke oz. glasove so pri različnih avtorjih uporabljena različna črkovna znamenja oz. dvočrkja.

a – á, à, a	f – f, ff, ph
b – b, bb	g – gh; gy
c – cz, c, tz	h – h, ch
č – cř, cs, ch, ts, č	i – í, ï, i; y
d – d, dd	j – ř, i, y, řř
e – é, è, e; éi, ej, ê	k – k, ch, c, kk

l – l, ll; ly	š – ſ, ſſ, s, ſs, ss, ſ; ſch, sch, ſcs, ſzcs, ſč
m – m, mm	t – t, tt, th; ty, tj
n – n, nn; ny	u – ú, u
o – ó, ò, o; ou, ô	ü – ü, ŷ, ú, ù
ö – ö, ő, ő, ò	v – v, w
p – p, pp	x – ks
q – kv	y – i, y
r – r, rr; er	z – z
s – ſz, sz, ſſ, z	ž – ſ, s, 'z, 's, ž

Stara knjižna prekmurščina oz. prekmurščina se kot nadnarečni pokrajinski knjižni jezik ohranja v zasebnem sporazumevanju, kot obredni jezik pri evangeličanih ter kot publicistični in umetnostni jezik prekmurških avtorjev. Glede na bogato knjižno izročilo in arhaičnost prekmurščine tako v oblikoslovju, skladnji in leksiki je naravno in nujno, da se ta ustvarjalnost in samobitnost prikaže v slovarju. Izdaja zgodovinsko-narečnega slovarja je pomembna za slovensko etimologijo, zgodovinsko slovnico ter primerjalnojezikoslovne in dialektološke raziskave.

Z izdajo Slovarja stare knjižne prekmurščine izpolnujemo obvezo, dano prof. dr. Vilku Novaku, ki je zbral gradivo in opravil osnovno redakcijo. Za izvedbo projekta se zahvaljujemo predstojnici Inštituta za slovenski jezik Frana Ramovša ZRC SAZU prof. dr. Varji Cvetko Orešnik, zlasti pa direktorju ZRC SAZU prof. dr. Otu Lutharju, ki je z veliko zavzetostjo in naklonjenostjo spremljal dokončanje tega za slovensko in mednarodno jezikoslovje pomembnega dela.

Hvala vsem, ki so sodelovali pri delu za Slovar stare knjižne prekmurščine.

Milena Hajnšek - Holz

Ljubljana, avgust 2006